

## Se\_Einführung

### Introduktion

#### Den tredje gången

#### Den heliga andens tid!!!

I alla tider har Gud sänt sina siare och profeter till människorna när de har gått vilse och kommit på avvägar. Så även i vår tid, även i dag, i dessa dagar, där 144 000 andliga varelser, av vilka många för närvarande är inkarnerade och lever på jorden, medan de andra är i det hinsides och arbetar därifrån, har förseglats av Kristus för att storma helvetets portar som profeter och bönekrigare och hjälpa Ljuset att bryta igenom i en värld som mer och mer genomsyras av mörker.

Var och en skördar vad han har sått under sina många liv på jorden - goda gärningar belönas med lycka, onda gärningar döms obönhörligt och strängt av ens eget samvete. Själviskhetens tid är slut - det är vad vi måste förstå med världens slut.

Den Helige Andes tid har kommit och det är den utlovade återkomsten av Jesus Kristus - för många saker skulle han fortfarande ha haft att säga till oss då, men vi skulle inte ha kunnat förstå det då - men nu är vi mogna för det och därför talar Kristus till människorna igen - och den här gången gör han det andligt - och detta från 1884 till 1950 till röstbärare som utrustats av honom i Mexiko!

"Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu. Men när denne, sanningens ande, kommer skall han leda er in i all sanning. Ty han talar inte om sig själv, utan han talar om vad han hör, och han berättar för er vad som skall komma. Han kommer att förvandla mig, för han kommer att ta det som är mitt och förkunna det för er. Allt som Fadern har är mitt. Därför sade jag: "Han skall ta något av det som är mitt och förkunna det för er" (Joh 16:12-15).

Roque Rojas - en återförokroppsligande av profeten Elia - användes av Kristus som ett instrument för att bereda vägen för honom, på samma sätt som Johannes Döparen gjorde, som också var en återförokroppsligande av Elia - han startade mötesplatser i mexikanska förorter med mycket enkla människor. Dessa var återigen återförokroppsligade israeliter, som denna gång inkarnerades i Mexiko med uppgift att ta emot Kristi tredje uppenbarelse andligt genom den helige Ande som röstbärare med hjälp av sitt förståndsorgan, och att skriva ner den och lämna den som ett arv till mänskligheten. Dessa 366 läror från Jesus Kristus i Mexiko, från vilka "Tredje testamentet" har sammanställts som ett kompendium med över 70 kapitel på 684 sidor, först på spanska och sedan även på många andra språk, har publicerats i 12 volymer under titeln: "Det sanna livets bok".

#### De tre gångerna

(Citat från boken om det sanna livet)

##### Första gången (Fadern)

I början av den första tiden kunde Gud fortfarande kommunicera andligt med sina barn genom några utvalda. De hörde hans andliga röst som vägledde dem. Men när denna förbindelse försvann på grund av hans barns ökande materialism sökte Gud en medlare. Han utrustade en man genom vilken han kunde kommunicera med sitt folk. Moses var det utvalda instrument genom vilket han tillkännagav de tio budorden som skulle ge riktlinjer för livet, först för Israels folk och senare för hela världen. Mose, med de tio budorden och de detaljerade instruktionerna, symboliserar den första gången då Gud uppenbarade sig för sina barn som Skaparen, den ende Guden, i sin obarmhärtiga rättvisa (Gud Fadern i Treenigheten).

##### Andra gången (sonen)

När tiden var fullbordad sände Gud sin enfödde Son. Guds Ande blev människa i Jesus och bodde bland människorna. I sin undervisning avslöjade han den gudomliga kärleken, och med sitt liv och sin offerdöd gav han mänskligheten det perfekta exemplet. Därför var han den gudomliga mästare som uppfyllde den första tidens tio budord genom den kärlek som fick sitt högsta uttryck på korset när han offrade sig för mänskligheten. Jesus symboliserar den andra tidsåldern (Gud son i treenigheten).

##### Tredje gången (den helige Ande)

Jesus kunde inte avslöja allt under sin tid på jorden eftersom mänskligheten ännu inte var redo för det. Han meddelade dock att Fadern skulle sända tröstaren, den helige Ande. Denna tredje tid

inleddes av Elia, vars Ande upplyste ett gudomligt utsett instrument. Det var en enkel man som hette Roque Rojas; han, liksom Johannes Döparen, var en föregångare för att Guds heliga Ande, sanningens Ande, skulle manifesteras sig bland människorna. År 1866 förkunnade Elias' Ande genom sitt ord som förmedlare: "Jag är Elias, profeten från den första epoken, den som präglades av förvandlingen på Taborberget; förbered er...". De lyssnare som hade den andliga synens gåva såg Jesus, Moses och Elia på samma sätt som lärjungarna upplevde vid Jesu förvandling på Taborberget. Detta är en bekräftelse på de tre stora epokerna och att Elia symboliserar den tredje epoken, i vilken Sanningens Ande kommunicerar, eller: Kristi återkomst i Anden (Gud Helige Ande i Treenigheten).

Gud ger sina uppenbarelser i perfekt ordning:

Läran om kärlek gavs till oss genom Jesus (andra gången), efter att vi redan hade tillräcklig kunskap om Guds rättfärdighet (första gången). Och så kommer vi att kunna ta emot sanningens och visdomens undervisning i oss själva i den mån vi uppfyller kärlekens undervisning (tredje gången). Detta är den tredje tiden - Elias' tid - den helige Andes tid; den började 1866 i Mexiko med skrivandet av Det sanna livets bok, som så småningom kulminerar i Kompendiet till Tredje testamentet. Det handlar om läran om förändligandet av alla människor och förberedelserna för Kristi 1000-åriga regeringstid och hans kommande fredsrike på jorden.

Gud bor i varje människa och Gud är far och skapare av alla varelser, vare sig de befinner sig i denna värld eller i det hinsides - alla är hans barn. Människan är en inkarnerad ande som skapades av Gud i början av skapelsen. Dessa andliga varelser har gått igenom många inkarnationer för att fullända sig själva, först i andra, mer perfekta världar och nu också på försoningsplaneten jorden, som dock också är en skola för förändligande.

Varje människa har en gnista av Gud i sig - samvetet. Samvetet vägleder människans ande - anden vägleder människans själ och själen vägleder människans sinne och kropp. Människan måste förändligas och lära sig direkt gemenskap med Gud utan hänsyn till samfund, trosbekännelse, färg, nationalitet bortom doktriner, dyrkan av yttre former och falska kulturer, kyrkor av sten, farisaism och falska läror av falskt ljus! (Antikrist)

Gud själv vill vägleda och leda varje människa genom den gudomliga gnista i hjärtat som finns i varje människa, dvs. i människans ande, som är samvetet. Och han gör detta med respekt för människans fria vilja, som en ömsint kärleksfull far som alltid vet vad som är bäst för sitt barn.

Människan måste lära sig att öppna sin ande, att höra sitt hjärta och Guds röst inom sig, att låta sig instrueras, inspireras och ledas av Gud, då kommer hennes liv att bli en välsignelse för henne själv och andra.

Människans uppgift är att utföra kärleks- och barmhärtighetsgärningar för att behaga och bli lik sin Fader Gud, det vill säga att fullända sig själv så att hon kan närma sig Gud. Hans mål är att uppnå fulländning med hjälp av sina egna ansträngningar och genom Guds nåd, för att få tillåtelse att återvända hem till Fadern för alltid och sedan leva med honom för evigt. Detta är en lång väg som varje människa, varje andevarelse måste gå steg för steg, och för detta behövs de gudomliga lärorna, som har kraften att rena anden och fullända de andliga varelserna.

De sju inseglen

"Livets bok", som vi känner till från Johannes' Uppenbarelse med de sju inseglen, innehåller mänsklighetens historia så som Gud förutsåg den. Den är indelad i sju stora kapitel, vart och ett med ett särskilt sigill. Dessa förseglingar löstes av Kristus så att ljuset som finns i det särskilda kapitlet i Livets bok, Guds vilja och utbildningsplan, kunde verka och förverkligas i människans värld. På så sätt symboliseras huvudläran om mänsklighetens respektive andliga utvecklingsstadium i en symbolisk händelse av en av Guds utvalda, som vägledare och modell för denna epok och för alla senare tider. - Sedan början av den tredje tidsåldern har "Livets bok" öppnats vid det sjätte inseglet.

Det första inseglet: Offret

I detta ämne berättar Herren i sitt nya Ord: "Det första av dessa stadier av andlig utveckling i världen symboliseras av Abel, Faderns första tjänare, som erbjöd Gud sitt försoningsoffer. Han är symbolen för offer. Avundsjuka reste sig mot honom." (U.(=Instruktionsnummer och vers) 161:54)

Från Första Mosebok kapitel 4 vet vi att Kain och Abel offrade sitt brännoffer till Gud. Abels blod såg Gud med välvilja på, eftersom det gavs med ett oskyldigt och rent hjärta. Men Kain förkastade Gud eftersom Kain inte var renhjärtad. Detta gjorde Kain mycket arg och av avund och hat dödade han sin

bror Abel. Den djupa innebörden av denna bibliska berättelse är dock att Abel - förutom sitt materiella brännoffer - också hade erbjudit Gud det andliga offret av sina jordiska mänskliga passioner. Därför var hans hjärta oskyldigt och rent. Denna rening av hans väsen är alltså själva symbolen för offret. Sammanfattningsvis kan vi säga att det första inseglet innebär att vi ska offra våra syndiga passioner, att anden dominerar materien och att vi därigenom uppnår andlig förening med vår himmelske Fader.

Det andra inseglet: Tro

Den symboliseras av Noa. Människorna lyssnade inte till det första sigillet undervisning, utan missbrukade sin fria vilja och lät sig domineras av materialismens onda passioner. I 1 Mosebok 6:3 och framåt läser vi: "Då sade Herren: "Människorna skall inte längre straffas av min Ande, ty de är kött. Jag skall ge dem ännu ett hundra tjugo år. . Och när Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att alla deras hjärtans tankar och handlingar var onda för alltid. ...han sade: "Jag skall utrota de människor som jag har skapat från jordens yta... . Men Noa fann nåd inför Herren... . Noa var en gudfruktig och ostrafflig man och levde ett gudfruktigt liv i sina dagar. . . "

Folket föraktade Guds varning och trodde inte på den tidsfrist som sattes ut för att de skulle ändra sina vägar. Endast en trodde, Noa. Han valdes av Herren för att vara hans verktyg för att börja om med en ny mänsklighet efter syndafloden. - Det krävdes en stark tro för att genomföra alla Guds beslut, som också var ganska extraordinära vid den tiden och därför skrattade människorna åt dem. Men Noa litade på sin Gud och gjorde som han blev beordrad. Tron var den räddande arken för Noa, inte bara bokstavligen utan också andligt, och än i dag är tron en räddande kraft för varje troende. Det är inte heller en slump att Abraham, den andra stora troshjälten, levde just vid tiden för det andra inseglet.

Det tredje inseglet: Andlig styrka

Den symboliseras av Jakob. Gud gav Jakob det andliga namnet "Israel", som betyder "stark". Jakob eller Israel mötte många motgångar och faror i sitt liv - som Gud prövade honom med - men som han kunde övervinna tack vare den andliga styrka som fanns i honom. Han blev en symbol för folket för den andliga styrka som vi måste skaffa oss för att kunna uthärda de prövningar som Gud skickar oss med tålmod och övergivenhet. Tack vare den ovannämnda andliga egenskapen valde Gud honom till stamfader för Israels folk, eftersom hans tolv söner gav upphov till de tolv stammarna. Jehova kunde också genom honom ge ett stort andligt avslöjande.

Från Gamla testamentet känner vi till berättelsen om "stegen till himlen" (1 Mos 28:10 ff): Jakob såg i en dröm en stege som stod på jorden och sträckte sig upp till himlen, och Guds änglar steg upp och ner på den. Högst upp på stegen stod Herren. I symboliska bilder visade Gud på så sätt hur anden utvecklas. Vår ande måste bli mer mogen och renare för att kunna stiga upp steg för steg. Vi kan förstå att det inte är möjligt för vår ande att uppnå den renhet som krävs för att klättra på stegen förrän vi är med Gud i ett enda mänskligt liv, så att säga i första försöket. Det krävs många försök, många inkareringar, för att ta några steg uppåt varje gång, beroende på hur mogen vår ande har blivit. På så sätt förmanar Herren oss att inte stå stilla på stegen, dvs. att ständigt gå framåt i vår andliga utveckling, eftersom vi annars hindrar dem som kommer efter oss i deras andliga utveckling. - Guds änglar som stiger ner på stegen är de avancerade ljusandar som Herren sänder ner för att hjälpa dem som stiger upp. Här kommer det återigen till uttryck att Gud inte lämnar oss ensamma på vägen hem till honom, utan erbjuder oss sin hjälp. Sättet att uppnå det tredje sigillet attribut är att lyssna till läran från de två föregående: det är bara genom att offra de lägre passionerna och genom en orubblig tro som Gud kan få den gnista av Anden som lever i oss att bli en stor styrka.

Det fjärde inseglet: Lagen

Den symboliseras av Moses. Gud valde honom för att befria Israels folk från Egyptens slaveri och genom honom gav han folket de tio budorden och många påbud som gjorde Guds vilja känd för folket. De tio budorden blev grunden för alla mänskliga lagar, och om de hade följts troget skulle mänskligheten ha slagit in på den goda vägen: den med sann Gudsdyrkan, rättvisa, ordning och respekt för sin nästa. Men det faktum att den gudomliga lagen inte följs, det vill säga människans olydnad mot Guds vilja, har fört mänskligheten till avgrundens rand.

Det femte inseglet: Kärlek

Den representeras av Jesus. I honom blev Gud människa av kärlek till oss. Hans liv var ett perfekt exempel och hans undervisning ett enda förhålligande av kärleken, som fick sin högsta fullbordan när han gav sitt liv för oss. Därför kunde han sammanfatta sin undervisning med orden: "Jag ger er ett nytt bud, att ni ska älska varandra, så som jag har älskat er, så ska också ni älska varandra" (Johannes 13:34).

Och i detta nya kärleksbud ingår faktiskt hela lagen. Om den följs till sista konsekvens kommer Guds andliga rike att komma till denna jord. I det hinsides är detta redan fallet, eftersom kärleken är förutsättningen och grunden för det andliga riket.

Det sjätte inseglet: Visdom

Det sjätte inseglet symboliseras - som ett förspel och förberedande skede av den tredje tidsåldern - av Elia, profeten och den store krigaren i Gamla testamentet, som efter att ha slutfört sitt uppdrag åkte upp till himlen i en "brinnande vagn" (2 Kungaboken 2:14),

Med denna bildliga framställning visas att Elias' ande är Guds ljusfyllda krigare. Enligt Jesu vittnesbörd inkarnerades denna kerubiska ande också i Johannes Döparen (Matt. 11, 7-14), som förberedde hjärtan så att Jesus kunde placera sin undervisning i dem. Han banade också väg för Herren i vår tid vid hans andliga återkomst och som en mäktig änglareprins förmedlar han till alla andar och världar ljuset från den Helige Ande, den gudomliga visdomen, som flödar ut ur det öppnade sjätte inseglet eller kapitlet i Livets bok, vars läror och uppenbarelser Herren själv gjorde kända genom utvalda instrument fram till år 1950. Men det sjätte sigillet tog inte slut där. Ljuset från det sjätte inseglet kommer att fortsätta att lysa på mänskligheten tills de har erkänt Kristi uppenbarelser vid sin återkomst och har förändrigat sig själva. Besöken som sker samtidigt kommer att stödja denna utveckling så att andarna kan ta emot Guds sanning och visdom. På detta sätt kommer mänskligheten att förberedas för det sjunde inseglet.

Det sjunde inseglet: Slutförandet

Med det sjunde inseglet avslutas återlösningsarbetet, precis som skapelsen bildligt talat avslutades på den sjunde dagen. Anden har fullbordat den långa och sorgliga resan och befinner sig återigen i den närmaste gemenskapen med sin Fader, från Ande till Ande. Den olydiga sonen återvänder hem till Faderns hus, han har övervunnit sig själv och världen. - Symbolen för det sjunde inseglet är den himmelske fadern själv, som kommer att vara det slutliga målet för denna svåra väg av utveckling och rening av andarna. Det sjunde inseglet har ännu inte öppnats. Kanske har den ena eller andra anden ande, tack vare sin andliga mognad, redan fått uppleva en liten föraning av vad det sjunde inseglet kommer att föra med sig. Men för hela Israel och för mänskligheten kommer generationer att behöva komma och gå, många år av provningar kommer fortfarande att falla, många tårar kommer fortfarande att behöva rena hjärtan, tills den största tiden har kommit för alla: tiden för ständig gemenskap med Fadern.

III Israels folk

I undervisningen talar Herren ofta om "Israels folk", "mitt folk" eller helt enkelt "folket". Detta gäller inte på något sätt den mexikanska nationen, där demonstrationerna ägde rum. Betyder det staten Israel? - Nej - För att undvika misstag kommer här en kort förklaring av ursprunget till namnet "Israel" och vem som tilltalas av "Israels folk" i uppenbarelserna. Den som studerar Bibeln känner till berättelsen i Gamla testamentet om Jakob som under en svår livssituation brottas med en "man" på natten tills gryningen bryter fram. "Mannen" kunde inte besegra honom och sade till slut: "Du ska inte längre kallas Jakob, utan Israel, för du har kämpat med Gud och med människor och du har gett upp." Och Gud förnyade sitt löfte till Jakob: "Din säd skall vara som jordens stoft, och du skall vara utbredd mot afton och morgon, norr och söder, och genom dig och din säd skall alla jordens släkter bli välsignade." - Israel är ett andligt namn och betyder "stark". Det skulle bli en stark, andlig gemenskap som omfattade hela folket, en talrik, stark nation Israel. Och Gud gav det utlovade landet till folket för att de skulle kunna leva i fred i det och fördjupa sin andliga kontakt med honom. Det var dock ett villkor, i enlighet med det förbund som ingicks med Gud, att det skulle göra den sanna tillbedjan av den ende Guden och sanningen i hans läror kända för alla jordens folk, det vill säga att det skulle vara ett prästfolk.

Gamla testamentet ger en levande redogörelse för Israels nations utveckling genom århundradena. Snart blev en splittring synlig inom den: å ena sidan den lilla gruppen, som vi vill kalla det andliga

Israel, eftersom den upprätthöll den andliga kontakten med Gud och ur vars krets de kloka ledarna för folket och de stora profeterna framträdde. Å andra sidan majoriteten, som vi ska kalla det materialistiska Israel, eftersom de använde de gudomliga välsignelserna i form av stor visdom, uthållighet och energi uteslutande för att få makt och rikedom. Denna olydnad mot förbundet med Gud ledde ofta till svåra prövningar för Israels folk, vilket var deras eget fel, eftersom deras rikedomar, makt och stolthet praktiskt taget utmanade grannländerna att kriga mot dem. I trångmål och nöd ropade folket till sin Gud, men omvändelsen varade bara tills de återfick sin frihet och blev rika.

Under de många prövningarna levde minoriteten av det andliga Israel obeaktat, men full av tro och hopp på Messias. Det är därför han kunde bli människa mitt ibland dem i Jesus, för att än en gång uppmärksamma sitt folk på sitt andliga uppdrag bland nationerna och förbereda dem för det. Det andliga Israel följde honom och var glad över att höra hans ord. Majoriteten, det materialistiska Israel, tog knappast någon hänsyn till honom och den officiella kyrkan förkastade honom bestämt. De förväntade sig en stark man, en mäktig krigare, som skulle bryta romarnas styre och återupprätta ett jordiskt, härligt och oöverbanneligt Israel. Men Messias var ödmjuk och förklarade: "Mitt rike är inte av denna värld." Deras besvikelse var så stor att de dömde honom som en uppviglare och hädare och lät korsfästa honom. - Därmed hade en händelse av oerhörd betydelse inträffat: den synliga skiljelinjen mellan det andliga och det materialistiska Israel.

Det andliga Israel samlades kring apostlarna, och i den lilla skaran mognade snart den kunskap som aposteln Petrus uttryckte i orden: "Nu inser jag i sanning att Gud inte ser till personen, utan att den som fruktar honom och gör rätt är honom välbehaglig i alla slags människor." - Det är alltså inte bara judarna som hör till det andliga Israel, utan alla religioner och nationer som tror på och agerar efter Kristi ord, för det är en andlig gemenskap och därför inte bunden till nationer. Det materialistiska Israel, som i sin fanatiska strävan att kasta sig loss från det romerska styret, led ett svårt krigsligt nederlag, och efter Jerusalems förstörelse år 70 e.Kr. upphörde det att vara en nation, och judarna skingrades över hela världen. Det materialistiska Israel orsakade sig själv en fruktansvärd dom genom sin olydnad mot de gudomliga lagarna och sitt förkastande av Messias. Jesus profetia uppfylldes obevekligt vid åsynen av det magnifika templet i Jerusalem: "Sannerligen säger jag er: Det skall inte lämnas kvar en sten på en annan som inte skall krossas." Och återigen: "Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som har sänts till dig, hur ofta har jag inte velat samla dina barn, som en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, men ni har inte velat det! Se, ditt hus skall lämnas öde åt dig." - Under de följande århundradena var de en ovälkommen minoritet överallt och led av förtryck, förnedring och svårigheter. Men nu, nästan 2000 år efter dessa fruktansvärda händelser och den synliga uppdelningen mellan det andliga och det materialistiska Israel som blev följden, sker återigen en förändring av oanad betydelse. Det andliga Israel, som som knappt märktes som en minoritet bland jordens folk och som var en svag och föga inflytelserik grupp, håller på att väckas och samlas. Kristus talar i sin andliga återkomst till "Israel enligt Anden". Han förenar nu alla "Israels utspridda stammar" för att utrusta dess ande och skicka den i strid tills den har uppnått räddning och förändring av mänskligheten. Anvisningarna för detta är Kristi nya uppenbarelser som samlats i de 12 volymerna av "Det sanna livets bok". Å andra sidan har vi det materialistiska Israel. Lång och sorglig har dess pilgrimsfärd varit sedan den kastade ut honom som erbjöd den sitt rike som ett nytt arv. Men de svåraste tiderna av förtryck är över; den har blivit rik och med pengar har den ett stort inflytande. Den har vuxit sig stark och stolt, och den nationalistiska grenen har återigen etablerat sig som en nation, de gamla religiösa traditionerna har vaknat till liv. Den tror att den uppfyller Jehovas och Moses lagar, men i själva verket dyrkar den fortfarande guldkalven. Den är långt ifrån att förstå och utföra sitt andliga uppdrag. Detta får inte uppfattas som en ensidig förebråelse mot judarna eller den israelitiska nationen; alla jordens nationer - kanske små minoriteter undantagna - är materialiserade och "dansar runt guldkalven". - Om det materialistiska Israel nämns särskilt i denna förklaring är det för att denna avhandling behandlar det andliga och materialistiska Israel och konstaterar att det senare - ännu - inte uppfyller sin av Gud fastställda uppgift att vara ett prästfolk bland jordens nationer.

Vi frågar oss ofrivilligt vad som kommer att hända härnäst. - Vi får inte glömma att Gud har gett stora löften till Israels folk och att han aldrig kommer att bryta dem. Men då måste vi också vara medvetna

om att de löften om välsignelse som Gud gav Jakob om hans säd gäller anden, precis som redan Jakobs senare namn, Israel, är ett andligt namn. Det är ett misstag att tro att löftena avser materia, det vill säga folkets stam eller Israels nuvarande tillstånd. Om det vore så, skulle Guds profeter och budbärare fortfarande uppstå i den. - Men den tid kommer när Israel, som nu fortfarande är materialistiskt, kommer att förenas med det andliga Israel och de två kommer återigen att bilda en enhet, den enda nationen Israel. Men när kommer detta att ske? - När det materialistiska Israel avstår från pengar, makt och stolthet och erkänner Herrens nya uppenbarelser - vilket förmodligen bara kommer att vara möjligt efter ytterligare en mycket svår besökstid - och utropar med tårar av smärta: Jesus var Messias, och Kristus är också för oss "vägen, sanningen och livet".

\*\*\*\*\*